

سبک زندگی، تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری در زنان

*مهرانگیز شعاع کاظمی

چکیده

پژوهش پیش رو با عنوان رابطه سبک زندگی، تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری در زنان متاهل در حال تحصیل در دانشگاه‌های شهر تهران صورت پذیرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. نمونه پژوهش شامل ۱۲۰ دانشجو در مقاطع گوناگون تحصیلی بود که به صورت تصادفی از پنج دانشگاه دولتی شهر تهران (دانشگاه‌های تهران، شهید بهشتی، علامه طباطبایی، تربیت مدرس و الزهرا علیله) انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان به سوالات پرسشنامه‌های پژوهش پاسخ دادند. ابزار پژوهش شامل سه پرسشنامه بود: ۱- پرسشنامه سبک زندگی اسلامی با ۱۳۸ پرسش؛ ۲- پرسشنامه تعهد زناشویی آدامز با ۴۴ پرسش؛ ۳- پرسشنامه مسئولیت‌پذیری با ۲۴ پرسش. داده‌های پژوهش با استفاده از آمار توصیفی و آزمون‌های استنباطی همبستگی، رگرسیون، خی ۲ و آتفاوت تحلیل و بررسی شدند. براساس نتایج به دست آمده از جامعه نمونه بین سبک زندگی و تعهد زناشویی و همچنین مسئولیت‌پذیری و بین تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری رابطه مشبت و معناداری وجود دارد $p < 0.001$. در عین حال، سبک زندگی اسلامی قدرت پیش‌بینی‌کنندگی تعهد‌پذیری و احساس مسئولیت و دوام دو متغیر را دارد. برپایه یافته‌های این پژوهش، می‌توان با تقویت سبک زندگی اسلامی میزان تعهد و مسئولیت‌پذیری را افزایش و از این راه به استحکام خانواده کمک کرد. نوآوری پژوهش پیش رو در این است که برخلاف کلیشه‌های موجود در جامعه زنان تحصیل‌کرده با سبک زندگی اسلامی از تعهد و احساس مسئولیت‌پذیری خوبی برخوردارند و تحصیلات و اشتغال و کسب درآمد و استقلال مالی بر تعهد و مسئولیت‌پذیری آنان تأثیر منفی نداشته است.

واژگان کلیدی: سبک زندگی، تعهد زناشویی، مسئولیت‌پذیری، زنان متأهل و تحصیل‌کرده.

* دانشیار گروه مطالعات زنان و خانواده، دانشکده علوم اجتماعی و اقتصادی، دانشگاه الزهرا علیله، تهران، ایران.
Associate Professor, Department of Women and Family Studies, Faculty of Social Sciences and Economics, Alzahra University, Tehran, Iran.
M.shkazemi@alzahra.ac.ir

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۰۷/۲۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۸/۱۵

مقدمه

سبک های زندگی^۱ مجموعه ای از طرز تلقی ها، ارزش ها، شیوه های رفتار، حالت ها و سلیقه ها را در هر چیزی از موسیقی گرفته تا هنر و تلویزیون، مد و لباس و ... دربرمی کیرد. سبک زندگی فرد اجزای رفتار شخص او نیست، بنابراین، غیرمعمول نیستند؛ ولی بیشتر مردم معتقدند که باید سبک زندگی شان را آزادانه انتخاب کنند. این مفهوم با انتخابی شدن زندگی روزمره معذ می یابد. برخلاف جوامع سنتی، امروزه به سبب اهمیت خود و مسئولیت شخصی و ظهور جامعه مصرفی، قدرت انتخاب بیشتر است. سبک زندگی با مجموعه ای از مفاهیم (مانند عینیت و ذهنیت، فرهنگ عینی و ذهنی، جامعه و فرهنگ، اخلاق و ایدئولوژی، تولید و مصرف) پیوند مستقیم و محکمی دارد. بدون شناخت این روابط نمی توان درک درستی از سبک زندگی به دست آورد (مهدوی کنی ۱۳۸۷).

دنیای پیشرفتی سبک های بسیار متنوعی پیش روی افراد قرار می دهد و اوناگزیر است از میان آنها برای هر عمل خود روشی برگزیند؛ حتی اگر مطابق با فرهنگ سنتی زندگی می کند، ناچار از انتخاب نوعی سبک زندگی برای خود است. سبک زندگی به مجموعه منظمی از رفتارهای درونی و بیرونی، وضع های اجتماعی و دارا هایی گفته می شود که فرد یا گروه برمبنای پاره ای از سلایق، تمایلات و در تعامل با شرایط محیطی خود، ابداع یا انتخاب ی کنند. بنابراین، سبک زندگی از درهم تنیدن عوامل بسیاری که در شیوه های زندگی افراد با محل اقامت و زندگی آنان پیرگذار است، به وجود آمده است و روشی است که اشخاص با توجه به فرهنگ مصرفی خود و برحسب موقعیت اجتماعی شان انتخاب و از آن پیروی می کنند (فیروزبخت ۱۳۸۴).

در کتاب مصرف و سبک زندگی از فاضل، معادل این واژه طیف رفتاری ای که اصلی انسجام بخش برآن حاکم است و عرصه ای از زندگی، که در میان گروهی از افراد مشاهده می شود، را پوشش می دهد. اگرچه پژوهشگر اجتماعی بین آن و دیگر رفتارهای اجتماعی تمایز قائل می شود، ولی تشخیص این تمایز برای همگان مقدور نیست (فاضل ۱۳۹۱، ۸۳).

سبک زندگی عبارت است از مجموعه منظم یا الگوی همگرا از رفتارهای درونی و بیرونی و وضعیت اجتماعی و اقتصادی که افراد برمبنای پاره ای از تمایلات شخصی (سلیقه) در تعامل با شرایط محیطی انتخاب می کند (مهدوی کنی ۱۳۸۷، ۷۸).

آدلر درباره سبک زندگی براین باور بود که همه انسان ا به نوعی احساس کوچکی می کنند که در پی رفع آن هستند. این روش منحصر به فرد برای از بین بردن احساس کوچکی را سبک

1. Life style

زندگی ایجاد می‌کند. درنتیجه، سبک زندگی در سه دوره از رشد افراد به کمال می‌رسد:

دوران کودکی، که زمان شکل‌گیری پنج ریشه اساسی از سبک زندگی است که سلامتی و ظاهر، وضعیت‌های اقتصادی و اجتماعی والدین، منظمه‌های خانوادگی و نقش جنسیتی را شامل می‌شود.

نوع نگرش نسبت به مسئولیت‌های زندگی است که در دوران نوجوانی پدید می‌آید. از جمله نوع نگرش نسبت به خود، نگرش به سوی مشکلات، نگاه نسبت به دیگران، نگرش به سوی جنس مخالف و نوع نگرش به زندگی را می‌توان نام برد.

مسئولیت‌های زندگی که در دوره جوانی بیشتر احساس می‌شود، که آدلر به سه تکلیف اساسی زندگی در این دوره اشاره می‌کند، که عبارت اند از: احساس مسئولیت^۱ نسبت به دیگران، شغل، عشق و مسائل جنسی (فاضل و همکاران ۱۳۹۱).

به نظر آدلر، سبک زندگی در سن کودکی براساس تعاملات اجتماعی که در سال‌های نخستین زندگی صورت می‌گیرد، فراگرفته می‌شود و بعد از آن، تغییردادنش دشوار است. بنابراین، سبک زندگی به وجود آمده راهنمای آینده در زندگی فرد قرار می‌گیرد که ماهیت آن به ترتیب تولد و چگونگی ارتباط با خانواده، در زمانی که کودک سعی در جبران حس حقارت خود است، بستگی دارد (فیروزبخت ۱۳۸۴، ۱۴۸).

(۱) تعریف مفاهیم

یک) مؤلفه‌های سبک زندگی اسلامی

به ابعاد مختلفی از وظایف زندگی گفته می‌شود که هر کدام سهم بسزایی در آن سبک زندگی دارند. نبودن هر یک موجب ناقص بودن آن سبک زندگی است. مؤلفه‌های سبک زندگی اسلامی شامل اجتماعی، اخلاق، خانواده، سلامت، باورها، عبادی، تفکر و علم، دفاعی امنیتی، مالی و زمان‌شناسی است.

مؤلفه اجتماعی به وظایفی اشاره دارد که فرد در ارتباط با دیگران، فراتراز خود و خانواده هسته‌ای خود انجام می‌دهد. اخلاق آن صفات و رفتارهای درونی شده در فرد است که وظیفه رسمی و قانونی او شمرده نمی‌شود و با ترک یا انجام آن کسی را مُواخذه یا تشویق نمی‌کنند. در مؤلفه خانواده به رفتارها و روابط فرد از این حیث که عضو خانواده هسته‌ای است، اشاره دارد، یعنی زن، شوهر و فرزندان. سلامت شامل اموری است که در سلامت جسمی و روانی فرد نقش دارند. مؤلفه عبادی به وظایفی اشاره دارد که رابطه بین فرد و خداوند یعنی رابطه عبد و مولا را نشان می‌دهد و اعم است

1. responsibility

از عبادات مشخص مثل نماز، روزه، تلاوت قرآن و...، و رفتارهایی که به طور رسمی، عبادت نام ندارند، ولی فرد به نیت اطاعت از خداوند آن را انجام می‌دهد (قربانی ۱۳۹۶).

مؤلفه تفکر و علم به وظایف شناختی فرد اشاره دارد، اعم از شناخت‌های فرد، تلاش برای افزایش شناخت‌های خود و جایگاهی که فرد برای علم و تفکر قائل است. مؤلفه دفاعی امنیتی به وظایفی اشاره دارد که صورت فردی یا اجتماعی با امنیت افراد و جامعه ارتباط دارد. مؤلفه باورها و عقاید نیز شامل مفاهیم هستی‌شناسی، انسان‌شناسی، خداشناسی و... اشاره دارد که در فرد درونی شده و در لایه‌های زیرین عاطفی و شناختی او حضور دارند و به صورت خودآگاه یا ناخودآگاه، نقش تعیین‌کننده‌ای در رفتارها دارند. مؤلفه مالی به رفتارهایی از فرد اشاره دارد که مستقیم یا غیرمستقیم، به امور اقتصادی و مادی زندگی مربوط می‌شود. این شاخص شامل شغل، املاک، کیفیت دل و خرج، اولویتی که فرد برای آنها در بین شصت‌های دیگر قائل است و... می‌شود. مؤلفه زمان‌شناسی به وظایف فرد در رابطه با استفاده بهینه از زمان مربوط می‌شود. اولویت‌هایی که باید زمان بیشتری به آنها اختصاص داد، تنظیم زمان و کارهای ضروری به گونه‌ای که نه تنها به همه آنها برسیم، بلکه هر کاری در زمان خود انجام شود. شناسایی و استفاده از مناسبت‌های زمانی ویژه، همه از مصداق‌های این شاخص به شمار می‌روند (کاویانی ۱۳۹۱، ۲۲-۲۰).

یکی از عوامل مهم در ماندگاری و حفظ ازدواج، احساس تعهد در زوجین است. تعهد قدرتمندترین و سازگارترین پیشگوی رضایت رابطه، به ویژه برای روابط طولانی است (حالقی و یزدخواستی ۱۳۹۲). هارمون (۲۰۰۵)^۱ معتقد است تعهد زناشویی^۲ به این معنی است که زوجین تا چه حد برای روابط زناشویی خود ارزش قائل‌اند و چقدر برای حفظ و ادامه ازدواجشان انگیزه دارند. معنای تعهد این است که فرد همسرش را دوست می‌دارد، به او وفادار است و از همسر دیگری، به هر شکل و شمایل که باشد، دوری می‌کند. لامبرت^۳ (۲۰۰۸) با ارائه مدل دیگری از تعهد زناشویی، آن را به دو نوع تعهد نسبت به ازدواج و تعهد نسبت به همسر تقسیم کرد. تعهد نسبت به ازدواج، تعهد به رابطه زناشویی درون نهاد مقدس است که بر اعتقادات و اصول اخلاقی مبتنی باشد. تعهد نسبت به همسر، تعهد به فرد خاص و شریک رابطه زناشویی است که این نوع تعهد بر فداکاری و از خود گذشتگی شخصی مبتنی است.^۴ موسکو^۵ (۲۰۰۹) بیان داشت که برای تداوم زندگی زناشویی دونوع تعهد لازم است: تعهد ذاتی و تعهد ابزاری. تعهد ذاتی یا شخصی

1. Le & Agnew

2. commitment spousal

3. lambert

4. Swensen & Trahaug

5. mosko

به عوامل درونی تداوم بخش در رابطه زناشویی گفته می‌شود، درحالی‌که تعهد ابزاری به عوامل بیرونی، که باعث ادامه ازدواج می‌شوند، اشاره دارد.

جانسون^۱ (۱۹۹۹) مدل جامعی را ارائه داد که در آن، تعهد زناشویی به صورت سه نوع مستقل تعهد شخصی، تعهد اخلاقی و تعهد ساختاری مطرح شده است. تعهد شخصی به معنی علاوه و تمایل فرد برای تداوم رابطه زناشویی است. تعهد اخلاقی بیانگر وفاداری اخلاقی فرد به تداوم رابطه است و تعهد ساختاری نیز به موانع و محدودیت‌های موجود در ترک رابطه و احساس اجبار به ادامه آن اشاره دارد (ر.ک. آزاد ارمکی ۱۳۸۹). استنلی و مارکمن^۲ (۱۹۹۲) در تلاشی برای توسعه مدلی معتبراز تعهد زناشویی، آن را شامل دو مؤلفه دانستند: از خودگذشتگی و فدایکاری برای همسرو ناتوانی در ترک رابطه زناشویی (عسکری ۱۳۹۰).

دو) مسئولیت‌پذیری

اصطلاح مسئولیت‌پذیری از نظر لغوی به معنای موظف بودن به انجام امری است (معین، ۱۳۴۵ به نقل از فضل‌اللهی ۱۳۹۷). مسئولیت‌پذیری الزام و تعهد درونی از سوی فرد است برای انجام بهینهٔ فعالیت‌هایی که بر عهدهٔ او گذاشته شده است و از درون او سرچشمه می‌گیرد. به عبارت دیگر، مسئولیت تعهدی است که انسان در قبال امری می‌پذیرد و پیامد آن به عهدهٔ کسی است که کار به او واگذار شده است. گلاسر معتقد است که مشکل انسان‌ها و ناهنجاری‌های آن از مسئولیت نپذیرفتن آنهاست زیرا آنها نمی‌توانند نیازهای اساسی خود را بر اساس وضعیت درست انسان دوستانه ارضاء کنند (همان).

۲) دیدگاه‌های نظری پژوهش

یک) نظریهٔ مبادله^۳

نظریهٔ مبادله که نخستین بار جرج هومانز آن را در علوم اجتماعی به کار برد، روابط اجتماعی به ویژه روابط نزدیک را همانند مبادلات تجاری بر حسب مفاهیم سود و زیان و هزینه‌ها و پاداش‌ها و مانند آن، تبیین می‌کند. بر اساس این تئوری، روابط بربایهٔ تبادل تحسین شکل می‌گیرند و روابط رضایت‌بخش و طولانی‌تر آنها بی‌هستند که با مشکل کمتر و تحسین بیشتر همراه‌اند (ر.ک. سعادتی ۱۳۸۳).

اما چرا روابط زناشویی مشکل دار همیشه از هم نمی‌پاشند، بلکه ممکن است ادامه هم داشته باشند؟ احتمال دارد همسری به دلیل آنکه پاداش‌های دریافتی او بسیار کمتر از هزینه‌هایش

1. Johnson

2. Stanely & Markman

3. Exchange Theory

است، احساس خشنودی کمتری داشته باشد؛ ولی به دلیل آنکه ارزش روابط جایگزین نیز در نظرش پایین است (برای نمونه، فرصت مناسبی برای ازدواج ندارد) یا چون در روابط جاری اش سرمایه‌گذاری زیادی کرده است (برای نمونه، چندین فرزند را پرورش داده است)، به رابطه زناشویی ادامه دهد (نجفی و همکاران ۱۳۸۵). هومانز پیشنهاد می‌کند که پیش از شروع رابطه، باید فایده‌های ایجاد آن در گذشته، حال و آینده و نیز مشکلات آن را بسنجدیم؛ اگر آن را سودمند دیدیم رابطه را آغاز کنیم. به عبارت دیگر، اگر ارزیابی اولیه نشان داد که رابطه سودی در پی خواهد داشت، رابطه‌ای شکل خواهد گرفت. این اصل درباره هردو طرف صادق است. پس رابطه باید برای هردو طرف سود داشته باشد تا شکل بگیرد و تداوم یابد (روحانی و معنوی ۱۳۸۷).

دو) نظریه انصاف^۱

نظریه انصاف به وسیله والسترو همکاران^۲ در سال ۱۹۸۷ مطرح شد. این نظریه گونه ویژه‌ای از چگونگی عملکرد مبادله اجتماعی در روابط شخصی است و از تئوری مبادله اجتماعی هومانز (۱۹۶۱) گرفته شده است. تئوری انصاف بیان می‌کند که اشخاص روابطی را عادلانه می‌دانند که آنچه از آن به دست می‌آورند، باتاب چیزی باشد که به خاطر آن از دست می‌دهند. انصاف مانند برابری نیست. اگر شریکی برای رابطه اش بیشتر تلاش کند، نتیجه بهتری از آن خواهد گرفت. اگر این طور نباشد، احساس استثمار می‌کند و نتیجه‌ای غیرعادلانه از آن خواهد گرفت. بنابراین، تئوری انصاف حدس می‌زند رابطه‌ای که در آن یکی از طرف‌ها سود زیادی می‌برد یا زیان زیادی می‌کند، خوشحال‌کننده نخواهد بود. کسانی که ضرر زیادی برده‌اند احساس گناه و ناراحتی می‌کنند (صاحبی و زالی زاده ۱۳۹۴).

به نظر می‌رسد که انصاف در مراحل نخستین زندگی زناشویی خیلی مهم باشد. به ظاهر مردان و زنان واکنش‌های مختلفی در پاسخ به غیرعادلانه بودن نشان می‌دهند. زنان بیشتر از سود نبردن از رابطه نگران هستند و مردان از ضرر کردن ناراحت‌اند. این مسئله با بیان اینکه در کل، مردان مراقب پاداش‌ها هستند، ولی زنان نگران انصاف درباره دیگران اند به ویژه، کسانی که تحت نظر آنها هستند (تدا^۳ ۲۰۱۶).

۳) پیشینهٔ پژوهش

در این بخش، کوشش براین است که پیشینه‌های داخلی و خارجی، که براساس

1. Equity Theory

2. Walster & Et Al

3. theda

کلیدوازه‌های تعهد زناشویی، مسئولیت‌پذیری و سبک زندگی جست وجو شده است، آورده شود.

عسکری، پاشا و آذرکیش (۱۳۹۰) در مقاله‌ای با عنوان «مقایسه تعهد زناشویی، رضایت جنسی و رضایت از زندگی زنان شاغل و خانه‌دار» بیان کرده‌اند که رضایت از زندگی زنان شاغل از زنان خانه‌دار و رضایت جنسی زنان خانه‌دار از زنان شاغل بیشتر است؛ در حالی که، دو گروه از نظر تعهد زناشویی با یکدیگر تفاوتی ندارند (همان).

سبحانی نژاد و نجفی (۱۳۹۳)، در پژوهشی با عنوان «تحلیل ابعاد شناسانه مسئولیت‌پذیری در سبک زندگی اسلامی» آورده است که مسئولیت‌پذیری در پیشرفت فرد و جامعه و نیز هدایت و سازندگی حیات سعادتمندانه آدمی، نقش مهمی ایفا می‌کند. هدف این مقاله تحلیل ابعاد مسئولیت‌پذیری در سبک زندگی اسلامی و روش پژوهش توصیفی-تحلیلی است. نتایج بررسی بیانگر آن است که هندسه معرفتی مسئولیت‌پذیری در چهار بعد اعتقادی، فردی، اجتماعی و زیست محیطی تبیین‌پذیراست و عملیاتی ساختن هریک از مسئولیت‌ها، به نحوی در ساختار زندگی به سبک اسلامی مؤثرند و حیات طیبه را برای آدمی در مراتب گسترشده آن پدید می‌آورند.

کریمیان، کریمی و بهمنی (۱۳۹۰) پژوهشی را با عنوان «بررسی رابطه ابعاد سنت روان و احساس گناه با تعهد زناشویی افراد متأهل» انجام داده‌اند که تحلیل رگرسیون نشان داد که متغیرهای احساس گناه و اضطراب ممکن است پیش‌بینی کننده میزان تعهد زناشویی در افراد متأهل باشند. همچنین میزان تعهد زناشویی زنان و مردان تفاوت معنی‌داری نشان نداد. در پایان، پژوهشگران دریافته‌اند که هرچه فرد از سنت روانی بیشتری برخوردار باشد انتظار می‌رود تعهد زناشویی و فوای به عهد نیز در او بیشتر باشد. با توجه به آنکه تعهد زناشویی تابع جنسیت نیست، پیشنهاد می‌شود برنامه‌های کلی برای بهبود سنت روانی همه جامعه در رده‌های سنی گوناگون تدارک دیده شود (ر.ک. قربانی ۱۳۹۶).

کایزرا (۱۹۹۳) نیز در پژوهشی، تعهد زناشویی را به دو نوع تعهد نسبت به همسر و تعهد نهادی تقسیم کرد. مطابق با این مدل، تعهد نسبت به همسر باعث می‌شود که فرد در ازدواجش، سطح بالایی از عشق و رضایت را حفظ کند، درحالی که، تعهد نهادی بیانگرایین است که فرد با وجود بی‌علاقگی به همسر، وانمود می‌کند که همسرش را دوست دارد و فقط به دلایل دیگری، به ازدواجش متعهد است (مارچ ۲۰۱۱^۱).

عبدی و همکاران (۱۳۹۶) در پژوهشی با عنوان «بررسی رابطه مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی با تعهد زناشویی در دانشجویان متأهل دانشگاه‌های تهران» دریافته‌اند که تعهد زناشویی، قوی‌ترین

1. Kayser

2. marc.

و پایدارترین عامل پیش‌بینی‌کنندهٔ کیفیت و ثبات رابطهٔ زناشویی است. در تعهد زناشویی عواملی گوناگونی تأثیرگذارند که از میان آنها می‌توان به مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی اشاره کرد.

شاهسیاه، بهرامی و محبی (۱۳۸۸) پژوهشی را با عنوان «بررسی رابطهٔ رضایت جنسی و تعهد زناشویی زوجین شهرستان شهرضا» انجام داده‌اند که براساس نتایج آن، بین تعهد زناشویی و رضایت جنسی رابطهٔ معنی‌داری وجود دارد ($P = 0.00 < 0.05$). نیز بین طول مدت ازدواج با تعهد زناشویی ($P = 0.021$) و رضایت جنسی ($P = 0.013$) رابطهٔ وجود دارد و هرچه طول مدت ازدواج کمتر باشد تعهد و رضایت جنسی بیشتر است. بین رضایت جنسی و تحصیلات نیز رابطهٔ معنی‌داری وجود دارد ($P = 0.042$) به این معنی که هرچه میزان تحصیلات بالاتر باشد رضایت جنسی در زوجین بیشتر خواهد بود و نتیجه اینکه ارتقای رضایت جنسی در افزایش تعهد زناشویی نقش مؤثری دارد (ربک. فضل‌الهی ۱۳۹۷).

فتحی، اعتمادی، حاتمی و گرجی (۱۳۹۱) پژوهشی را با عنوان «را طه بین سبک‌های دلبستگی، تعهد زناشویی و رضایتمندی زناشویی در دانشجویان متاحل دانشگاه علامه طباطبائی» انجام داده‌اند. براساس نتایج این پژوهش، بین سبک دلبستگی ایمن با تعهد شخصی رابطهٔ مثبت و معنادار و بین سبک‌های دلبستگی اضطرابی و اجتنابی با تعهد شخصی رابطهٔ منفی و معنادار وجود دارد. همچنین بین دلبستگی ایمن و رضایتمندی زناشویی رابطهٔ مثبت و معنادار و بین دلبستگی اجتنابی و اضطرابی با رضایتمندی زناشویی رابطهٔ منفی و معنادار دیده می‌شود. سرانجام، بین تعهد شخصی و رضایتمندی زناشویی رابطهٔ مثبت و معنادار وجود دارد (ربک. فضل‌الهی ۱۳۹۷).

محمدی (۱۳۹۲) در مقاله‌ای با عنوان «پیش‌بینی تعهد زناشویی براساس طرحواره‌های ناسازگار اولیه، رضایت زناشویی و نگرش‌های مذهبی در زوجین ساکن شهر تهران»، آورده است که بین تعهد زناشویی و طرحواره‌های ناسازگار اولیه در سطح $\alpha = 0.01$ رابطهٔ معنی‌داری وجود دارد. ازسویی، بین تعهد زناشویی و رضایت زناشویی ($\alpha = 0.01$) رابطهٔ معنی‌دار مثبت دیده می‌شود و رضایت زناشویی در تبیین تعهد زناشویی بیشترین نقش را دارد (شعاع‌کاظمی و همکاران ۲۰۱۸).

در پژوهشی که شری و میشرا^۱ (۲۰۱۶) با عنوان «نگرش ازدواج اول و ازدواج های مجدد» انجام داده‌اند، نتایج بررسی ۱۹۳۱ نمونه نشان داد که بزرگسالان با ازدواج مجدد، چه با خودشان فرزندی به ازدواج دوباره آورده باشند و چه بدون فرزند باشند، میزان برابری از کیفیت ازدواج (مانند شادی و تعارض) را در مقایسه با آنها یعنی که ازدواج اولشان است گزارش کرده‌اند. آنها همچنین نگرش مثبت‌تری نسبت به طلاق داشتند که با میزان بیشتر مستعد طلاق بودن، هم‌بسته بود. انواع ازدواج در تعامل با کیفیت ازدواج، میزان احتمال طلاق را پیش‌بینی‌پذیر می‌کند.

میرگلر^۱ (۲۰۰۷) در پژوهشی با عنوان «تأثیر طلاق والدین بر تعهد و اعتماد به نفس زوجین» دریافته‌اند که فرزندان طلاق در ورود به ازدواج، تعهد و اعتماد به نفس به نسبت پایینی دارند و خطر بالقوه طلاق در زندگی زناشویی آینده آنها بیشتر است.

لامبرت^۲ و دولاهیت^۳ (۲۰۰۸) در پژوهش خود، که برای بررسی تعهد زناشویی زوجین مذهبی انجام داده بودند، اعلام داشتند که زوج‌ها گزارش کرده‌اند که باورها و اعمال مذهبی به آنها کمک کرده است تا خدا را شریک ازدواج خود در نظر بگیرند و به ازدواج همچون نهادی مذهبی و بادوام باور داشته باشند و این امر در تعهد نسبت به ازدواج معنا پیدا کند.

عبدی، و همکاران (۱۳۹۶) مقاله‌ای با عنوان «بررسی رابطه مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی با تعهد زناشویی در دانشجویان متاحل دانشگاه‌های تهران» انجام داده‌اند که نشان می‌دهد در مردان و زنان هرچه مسئولیت‌پذیری بالاتر باشد تعهد زناشویی نیز بیشتر است؛ بنابراین، به نظر می‌رسد توجه به این متغیر در تربیت فرزندان و نیز مشاوره‌های پیش از ازدواج و زوج درمانی‌ها از اهمیت کابردی ویژه‌ای برخوردار باشد.

(۴) پرسش پژوهش

باتوجه به ادبیات و پیشینه‌های موجود پرسش اصلی پژوهش این است که آیا بین سبک زندگی اسلامی و تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری زنان رابطه معناداری وجود دارد؟ اهمیت و ضرورت پژوهش از آنچاست که در چند سال گذشته، آمار ناسازگاری در جامعه رو به افزایش بوده است. متأسفانه به نظر می‌رسد که نمونه‌های این پژوهش، که اغلب اشخاص تحصیل کرده بوده‌اند، در احساس مسئولیت و تعهد‌پذیری دچار مشکل بوده‌اند؛ بنابراین، لازم است هرچند به شکل پژوهش‌های توصیفی با تعداد نمونه درخور توجه بررسی شوند. شاید بتوان به این وسیله در محیط‌های آموزشی، خلا را یافت و آن را پرکرد.

(۵) فرضیات پژوهش

- بین سبک زندگی تعهد زناشویی زنان ارتباط معناداری وجود دارد.
- بین سبک زندگی و مسئولیت‌پذیری زنان رابطه معناداری وجود دارد.
- سبک زندگی قدرت پیش‌بینی تعهد‌پذیری و مسئولیت‌پذیری را داراست.

1. Mergler

2. Lambert, et al.

3. Dollahite, D, C.

۶) روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. نمونه‌گیری به روش نمونه‌گیری تصادفی از میان دانشجویان متأهل زن پنج دانشگاه شهر تهران انجام شد که حجم نمونه ۱۲۰ نفر است. نمونه مطالعه در این پژوهش از میان زنان دانشجوی متأهل با تحصیلات کارشناسی ارشد و دکترا از پنج دانشگاه (شامل دانشگاه‌های تهران، الزهرا علیله، علامه طباطبائی، تربیت مدرس و شهید بهشتی) انتخاب شدند که در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ مشغول تحصیل بودند. میانگین سنی در کل نمونه ۳۴/۳۴ با انحراف استاندارد ۷۱/۱۰ و دامنه ۴۰-۲۴ سال بود. میانگین مدت زمان ازدواج ۸-۷ سال با انحراف استاندارد ۵/۹۳ بود. که در کل نمونه، ۷۴/۵ درصد تحصیلات کارشناسی ارشد، ۵/۲۵ درصد تحصیلات دکتری داشته‌اند.

۷) ابزارهای پژوهش

یک) پرسش‌نامه تعهد زناشویی

پرسش‌نامه استاندارد تعهد زناشویی (DCI): این پرسش‌نامه شامل ۴۴ پرسش است که به وسیله آدامزو جونز طراحی شده و سه خرده‌آزمون با عنوان «تعهد به همسر»، «تعهد به ازدواج» و «احساس تعهد» دارد. این پرسش‌نامه برای مقاصد پژوهشی تهیه و تدوین شده و سه بعد تعهد زناشویی را اندازه می‌گیرد که شامل تعهد شخصی، تعهد اخلاقی و تعهد ساختاری است. آدامزو جونز در شش پژوهش گوناگون به منظور به دست آوردن پایایی و روایی پرسش‌نامه، آن را روی ۴۱۷ نفر متأهل، ۳۴۷ نفر مجرد و ۴۶ نفر مطلقه اجرا کردند. در این مطالعات، همبستگی هر پرسش با نمره کل پرسش‌نامه بالا و معنادار بود و به طور کلی، ابعاد این پرسش‌نامه از بیشترین حمایت تجربی و نظری برخوردار بود.

در پرسش‌نامه تعهد زناشویی آدامزو جونز، پاسخ پرسش‌ها بر روی مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت ردیف شده است، که از نمره ۱ تا ۵ نمره‌گذاری می‌شود. در این پرسش‌نامه پرسش‌های ۱۲-۱۱-۱۴-۱۶-۱۴-۲۳-۲۷-۲۸-۳۰-۳۴-۳۵-۳۶-۳۸-۴۴ و ۴۵ به شیوهٔ معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. یعنی در این پرسش‌ها گزینهٔ کاملاً موافق نمره ۱ و گزینهٔ کاملاً مخالف نمره ۵ می‌گیرد.

الف) تعهد شخصی: پرسش‌های ۱-۴-۸-۱۰-۱۱-۱۴-۱۶-۱۸-۲۱-۲۴-۲۵-۲۷-۳۱-۳۲-۴۴-۳۸-۴۵ تعهد شخصی را می‌سنجد.

ب) تعهد اخلاقی: پرسش‌های ۳-۶-۹-۱۳-۲۰-۲۲-۲۳-۲۶-۲۹-۳۰-۳۴-۳۷-۴۱ تعهد اخلاقی را بررسی می‌کند.

ج) تعهد ساختاری: پرسش‌های ۴۳-۴۲-۴۰-۳۹-۳۳-۱۹-۱۷-۱۵-۷-۵ و ۲ تعهد ساختاری را بررسی می‌دهد.

نمره آزمون از جمع نمرات خرده مقیاس‌ها به دست می‌آید که نمره بالاتر نشان دهنده تعهد بیشتر است (فضل الهی ۱۳۹۷). پایایی پرسشنامه تعهد زناشویی در پژوهش پیش‌رو با استفاده از آلفای کرونباخ ۰،۷۹۸ محاسبه شد.

دو) آزمون سبک زندگی اسلامی

این آزمون به وسیله کاوینی (۱۳۹۰) ساخته شده است. دارای دو فرم بلند ۱۳۵ پرسشی و فرم کوتاه ۷۵ پرسشی است که در این پژوهش، از فرم کوتاه آن استفاده شد. کاوینی در سال ۸۸ ضریب پایایی کل این آزمون را برابری ۳۰۰ نفر از دانشجویان و طلبه‌های حوزه علمیه به روش آلفای کرونباخ (۰/۷۸) و روایی همزمان آن با آزمون جهت‌گیری رانیزاز طریق ضریب همبستگی پیرسون (۰/۶۴) به دست آورد.

پایایی این پرسشنامه در سال ۹۲، به وسیله طغیانی و همکارانش برابری ۳۰۰ دانشجو (۰/۷۸) گزارش شده است (طغیانی و همکارانش ۱۳۹۲، ۳۹). سلم آبادی و همکارانش در سال ۹۴، برابری ۱۰۰ دانشجو، پایایی آن را (به روش آلفای کرونباخ)، ۰/۸۱ گزارش دادند (سلم آبادی و همکارانش ۱۳۹۴، ۵). در این پژوهش، پایایی آن با آلفای کرونباخ (۰/۹۲٪) محاسبه شد که از مطلوبیت ابزار حکایت داشت (ر.ک. قربانی ۱۳۹۶).

سه) پرسشنامه مسئولیت‌پذیری

برای سنجش مسئولیت‌پذیری، از خرده مقیاس سنجش مسئولیت‌پذیری گرفته شده از پرسشنامه روان‌شناسی کالیفرنیا استفاده شد. تعداد ۴۲ پرسش مربوط به مقیاس مسئولیت‌پذیری از میان ۴۶۲ پرسش‌های پرسشنامه اصل استخراج و از آن استفاده شد. پرسشنامه یادشده برای سنجش ۱۵ ویژگی شخصیتی انتشار یافت و سپس، در سال ۱۹۵۷ مقیاس‌های آن به ۱۸ و بار دیگر در سال ۱۹۸۷ به وسیله وی بازیبینی شد و تعداد پرسش‌های آن به ۱۶۲ و تعداد خرده مقیاس‌های آن به ۲۰ خرده مقیاس افزایش یافت. پاسخ‌های این پرسشنامه به صورت ۰ و ۱ نمودگذاری می‌شود؛ به این معنی که آزمودنی در صورت موافق بودن با هر عبارت، در مقابل آن علامت تیک و در صورت مخالفت با هر عبارت آن، علامت ضربدر قرار می‌دهد. در صورت موافقت با عبارات ۲، ۴، ۹، ۱۰، ۲۰، ۲۲، ۲۶، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۳۰ آزمودنی برای هر عبارت نمره ۱ و در صورت مخالفت نمره ۰ دریافت می‌کند. برای پرسش‌های دیگر بر عکس است؛ یعنی آزمودنی در صورت مخالفت با آنها نمره ۱ و در صورت موافقت نمره ۰ دریافت می‌کند.

ضرایب پایایی مقیاس بخش مسئولیت‌پذیری از طریق روش تنصیف و آلفای کرونباخ در پژوهش عسکری، عنایتی و روشنی (۱۳۹۰) به ترتیب برابر 0.70 و 0.870 و در پژوهش حمیدی و قبطاسی (۱۳۸۹) برابر با 0.55 بود.

در بررسی دیگری، پایایی این آزمون در ایران از طریق روش بازآزمایی 0.870 بوده است (ر.ک. سعادتی شامیر ۱۳۸۶). مقیاس مسئولیت‌پذیری 0.42 پرسشی به منظور سنجش ویژگی‌هایی مانند وظیفه‌شناسی، احساس تعهد، سخت‌کوشی، جدیت، قابلیت اعتماد، رفتارهای مبتنی بر نظم و مقررات، منطق و احساس مسئولیت استفاده شد. پایایی مقیاس در پژوهش موسوی (۱۳۷۷) 0.70 در پژوهش رضایی (۱۳۷۷) 0.65 به دست آمده است. موسوی (۱۳۷۷) همچنین اعتبار این مقیاس را با استفاده از روش ملاک همزمان معادل 0.61 محاسبه کرده که در سطح 0.50 معنی‌دار است (ر.ک. سعادتی شامیر ۱۳۸۶). در پژوهش پیش‌رو اعتبار آن 0.71 محاسبه شد.

۸) داده‌های پژوهش

داده‌های به دست آمده با استفاده از آزمون کولموگروف اسمیرنوف، و همبستگی و رگرسیون تجزیه و تحلیل شدند که خلاصه نتایج در جدول‌های ۹-۱ ارائه شده است.

جدول ۱) آزمون کولموگروف اسمیرنوف

متغیرها	شاخص	تعهدزناسویی	سبک زندگی	مسئولیت‌پذیری
Z		0.772	0.518	0.456
P		0.591	0.05	0.05
سطح معناداری				

برای بررسی نormal بودن داده‌ها از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده شد و با توجه به اینکه مقدار $F_{0.05} = 0.05$ معنادار نبود، بنابراین، با مفروض گرفتن نرمال بودن، برای برقراری شبیه رگرسیون استفاده شد.

جدول ۲) آماره مربوط به متغیر سبک زندگی اسلامی

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	حداقل
اجتماعی	۵۵/۴۲	۹/۶۷	۴۴
باورها	۴۸/۶۴	۵/۱۲	۲۹
عبدادی	۲۳/۶۷	۳/۲۱	۱۱
اخلاق	۸۵/۷۰	۸/۸۹	۶۰
مالی	۷۶/۵۵	۸/۱۵	۵۹
خانواده	۷۲/۳۷	۸/۲۹	۴۷
سلامت	۲۹/۴۵	۵/۰۴	۱۸
تفکر و علم	۲۳/۱۸	۳/۹۰	۱۸
امنیتی	۲۲/۰۹	۳/۷۴	۱۰
زمان شناسی	۲۱/۶۵	۲/۹۴	۱۴

باتوجه به نتایج جدول بالا بیشترین میانگین مربوط به خرد مقياس مؤلفه اخلاق با ۸۵,۷۰ و انحراف استاندارد ۸,۸۹ و کمترین میانگین مربوط به مؤلفه زمان شناسی با ۲۱,۶۵ و انحراف استاندارد ۲,۹۴ است.

جدول ۳) ضریب همبستگی متغیر سبک زندگی اسلامی با تعهد زناشویی

متغیر ملک	متغیر پیش‌بین	ضریب همبستگی	تعداد (N)	سطح معناداری (P)
تعهد زناشویی	سبک زندگی اسلامی	-۰/۴۵	۱۴۵	۰۰۱/۰

طبق جدول شماره ۳ بین سبک زندگی اسلامی و تعهد زناشویی رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. به این معنی که هرچه سبک زندگی اسلامی تر باشد تعهد زناشویی نیز بیشتر است.

جدول ۴) ضرایب همبستگی ده خرد مقياس سبک زندگی اسلامی با تعهد زناشویی

متغیر ملاک	متغیر پیش بین	ضریب همبستگی پیرسون	تعداد (N)	سطح معناداری (P)
تعهد زناشویی	اجتماعی	۰/۲۷	۱۲۰	۰/۰۰۱
	باورها	۰/۳۲	۱۲۰	۰/۰۰۱
	عبدادی	۰/۴۲	۱۲۰	۰/۰۰۱
	اخلاق	۰/۴۱	۱۲۰	۰/۰۰۱
	مالی	۰/۳۸	۱۲۰	۰/۰۰۱
	خانواده	۰/۳۵	۱۲۰	۰/۰۰۱
	سلامت	۰/۲۷	۱۲۰	۰/۰۰۵
	تفکر و علم	۰/۰۷	۱۲۰	۰/۰۰۱
	امنیتی	۰/۳۳	۱۲۰	۰/۰۰۱
	زمان شناسی	۰/۴۷	۱۲۰	۰/۰۰۱

در جدول شماره ۴ ضرایب همبستگی ده خرد مقياس سبک زندگی اسلامی با تعهد زناشویی ارائه شده است. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود، بین شاخص‌های اجتماعی، باورها، عبادی، اخلاق، مالی، خانواده، امنیتی، زمان‌شناسی در سطح (۰/۰۰۱)، سلامت (۰/۰۵)، با تعهد زناشویی رابطه معنادار و مثبت وجود دارد. به این معنی که هرچه ابعاد اجتماعی، باورها، عبادی، اخلاق، مالی، خانواده، سلامت، امنیتی و زمان‌شناسی سبک زندگی اسلامی فرد بالاتر باشد، میزان تعهد زناشویی نیز بیشتر است.

جدول ۵) آزمون رگرسیون متغیرهای پیش‌بین (سبک زندگی اسلامی) و متغیرهای ملاک تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری

مدل	R _c چندگانه	R _۲	F	سطح معناداری (P)
متغیرها	% ۳۰	% ۹۰	۵/۱۵	۰/۰۰۱

جدول شماره ۵ بیانگر آن است که متغیرهای سبک زندگی اس- می می‌تواند شاخص خوبی برای پیش‌بینی تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری به شمار آیند ($R = .30$). شاخص R چندگانه، «ضریب تعیین چندگانه اصلاح شده» نشان می‌دهد که مؤلفه‌های سبک زندگی اسلامی ۳۰ درصد توانایی پیش‌بینی تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری را دارند، و ۷۰ درصد باقی مانده مربوط به دیگر عوامل می‌باشد. با توجه به معنادار بودن کل مدل، به منظور بررسی اینکه کدام متغیریا متغیرها تأثیر معنادار در مدل دارند از آزمون تی استفاده شد.

جدول ۶) تحلیل رگرسیون چندگانه پیش‌بینی تعهد زناشویی از طریق مؤلفه‌های سبک زندگی

متغیرهای منتخب	B	β	T	sig
مؤلفه‌های سبک زندگی	.۴۲	.۲۶	.۴۷	.۰۰۱

باتوجه به نتایج جدول رگرسیون چندگانه و مقادیر محاسبه شده سطح معناداری می‌توان به پیش‌بینی تعهد زناشویی از طریق مؤلفه‌های سبک زندگی پرداخت.

جدول ۷) ضرایب همبستگی مسئولیت‌پذیری با ابعاد و نمره کل تعهد زناشویی

متغیرها	شاخص‌ها	تعهد شخصی	تعهد اخلاقی	تعهد ساختاری	نمره کل تعهد زناشویی
مسئولیت‌پذیری	ضریب همبستگی	.۵۲	.۶۱	.۵۷	.۴۹
	سطح معناداری	.۵۱	.۵۳	.۵۴	.۵۳
	تعداد	.۴۰	.۴۰	.۴۰	.۱۰

نتایج این جدول نشان می‌دهد که رابطه معناداری میان مسئولیت‌پذیری با ابعاد و نمره کل تعهد زناشویی وجود دارد ($P < .03$). بدین معنی که میان مسئولیت‌پذیری و ابعاد و نمره کل تعهد زناشویی در زنان متأهل با تحصیلات دانشگاهی در دانشگاه‌های تهران رابطه معناداری وجود دارد.

جدول ۸) آزمون خی ۲ جهت ارتباط سبک زندگی و مسئولیت پذیری

تعداد نمونه	Chi-Square	درجه آزادی	Sig
۱۲۰	۹۲.۴۸	۱۱۹	۰۰۰/۰

جدول ۹) آزمون T تک نمونه ای سبک زندگی، مسئولیت پذیری و تعهد زناشویی

تعداد نمونه	T آزمون	درجه آزادی	Sig	میانگین	حداقل	حداکثر
۱۲۰	۷۰۸.۱۳۱	۱۱۹	۰۰۰/۰	۷۶.۳	۷۰.۳	۸۱.۳

آزمون کای اسکوییر ۹۲/۴۸ و سطح معناداری بالا و آزمون T تک نمونه ای با ۷۰۸/۱۳۱ و سطح معناداری ۰/۰۰۱ تأیید کننده رابطه بین سبک زندگی، مسئولیت ذیری و تعهد زناشویی است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش پیش رو با عنوان رابطه سبک زندگی، تعهد زناشویی و مسئولیت پذیری در زنان شاغل به تحصیل در دانشگاه های شهر تهران صورت پذیرفت. بر همین اساس، می توان گفت که ازدواج مهم ترین قرارداد زندگی هر فرد شمرده می شود و ازدواج موفق قادر است بسیاری از نیازهای روانی و جسمانی فرد را در محیطی امن برآورده سازد. هر ازدواج موفق حاوی سه رکن تعهد، جاذبه و تفاهم است. تعهد زناشویی مفهومی مهم در پایداری و سمت نظام خانواده است که با متغیرهای گوناگون درون و برون فردی مرتبط است. در خانواده های متعهد، اعضاء تنها خود را وقف آسایش و بهزیستی خانواده می کنند، بلکه در رشد و تعالی هریک از اعضای آن می کوشند. تعهد به زوجین اجازه می دهد تا به طور مؤثری در برابر خواسته های یکدیگر انعطاف داشته باشند، موضوعی که در ازدواج باعث افزایش رضایت از زندگی و رضایت زناشویی و کیفیت آن می شود. بر همین اساس، یکی از عوامل مهم در ماندگاری و حفظ ازدواج، احساس تعهد در زوجین است. تعهد قدرتمندترین و سازگارترین پیشگوی رضایت رابطه، به ویژه برای طولانی ترین روابط است (زینب^۱). چنانچه هارمون^۲ نیز معتقد است، تعهد زناشویی به این معنی است که زوجین تا چه حد برای روابط زناشویی خود ارزش قائل اند و برای حفظ و ادامه ازدواج شان انگیزه دارند. معنای تعهد این است که فرد همسرش را دوست می دارد، به او وفادار است و از همسر دیگری، به هر شکل و شمايل که

1. zeyneb & et al

2. Le & Agnew

باشد، اجتناب می‌کند (فضل الهی ۱۳۹۷). مک دونالد^۱ (۱۹۸۱) با ارائه مدلی از تعهد زناشویی، آن را به دو نوع، تعهد نسبت به ازدواج و تعهد نسبت به همسرتقسیم کرد. تعهد نسبت به ازدواج تعهد به رابطه زناشویی درون نهاد مقدس است که مبتنی بر اعتقادات و اصول اخلاقی است. تعهد نسبت به همسر تعهد به فرد خاص است که همان شریک رابطه زناشویی است و این نوع تعهد بر فداکاری و از خود گذشتگی شخصی مبتنی است. چنانچه یافته‌های جدول شماره ۲ این پژوهش نیز همین نظر را تأیید می‌کند و بیشترین میانگین نمرات نمونه مورد مطالعه مربوط به مؤلفه اخلاق بوده است. در بخش آزمون‌های آماری نیز با سطح معناداری ۰,۰۰۱ فرضیه پژوهش تأیید شد.

این پژوهش یافته‌های دیگری نیز دارد. جامعه ایران تحت تأثیر تحولات پرشتاب فناوری‌های نوین و جهانی شدن قرار گرفته است (خواجه‌نوری و همکاران ۱۳۹۳). همچنین آمارها و نتایج پژوهش‌های انجام‌گرفته در ایران و جهان، روند روبرو به افزایش فردگرایی و کاهش جمع‌گرایی را در ایران نشان می‌دهد. در شرایط کنونی، خانواده ایرانی هم با چالش‌ها و تغییراتی بسیاری مانند تغییر نقش و جایگاه زنان، افزایش میزان طلاق، کاهش میزان ازدواج، کاهش فرزندآوری، تغییر نگاه به همسر، مرکزیت تصمیم‌گیری خانواده در جامعه، کمزنگ شدن باورهای مذهبی و کاهش اعتماد، که به مجموعه‌ای از نقش‌های معارض انجامیده است، روبروست. همچنین، این وضعیت تعارضی حوزه مطالعات خانواده در ایران را به سوی طرح بحث فروپاشی خانواده، مضيقه ازدواج و طلاق کشانیده است. با این حال، در پژوهش پیش‌رو، یافته‌های جداول شماره ۶ و ۷ تأیید کرده است که در کنار چالش‌های موجود، زنان تحصیل کرده هنوز دغدغه خانواده، تعهد نسبت به سیستم خانواده و احساس مسئولیت دارند. این یافته‌ها برخلاف تعبیر جامعه‌شناسان است که معتقدند در میان تغییراتی که این روزها در جریان است، اهمیت هیچ‌کدام به اندازه اتفاقاتی نیست که در زندگی شخصی، در روابط جنسی و حیات عاطفی ازدواج و خانواده در حال رخدادن است. البته، با توجه به هجمه‌هایی چون ناپایبندی دینی، دیدگاه فمینیستی، اندیشه‌های فردگرایانه، تبلیغات رسانه‌ای، مسئولیت پذیری زوجین نسبت به هم دستخوش تغییراتی شده است. نتیجه این تغییرات کم شدن تعهد زناشویی در بعضی از زنان است که با کوچک‌ترین اختلاف بنیان خانواده را زیر سوال می‌برند و به زندگی زناشویی خاتمه می‌دهند.

با این‌همه، نتایج پژوهش پیش‌رو چنین مواردی را تأیید نکرده است؛ زیرا پایبندی به سبک زندگی اسلامی به زنان این انگیزه را می‌دهد که در سختی‌های زندگی زناشویی، وفادار و متعهد به همسر خویش باشند، مشکلات را نوعی امتحان الهی بدانند و در همه حال از وضعیت خویش در برابر خداوند شاکر باشند (گودمن ۲۰۰۶). آنان نسبت به همسر و فادر هستند و از سوء‌ظن به همسرشان می‌پرهیزنند. زنانی که آموزش عالیه را گذرانده‌اند، حتی اگر به موقعیت‌های برتری

(تحصیلی، شغلی، اجتماعی) نسبت به همسر خویش برسند، دچار غرور و خودخواهی نمی‌شوند و خود را برتر از همسرنمی‌بینند. آنها همه کارها و رفتار خود را با سبک زندگی خویش هماهنگ می‌کنند و خدا را در همه شئون زندگی حاضر و ناظر می‌بینند. مصلحت خانواده را در نظر می‌گیرند و هر نوع بی‌مسئولیتی را عهدشکنی می‌دانند. بی‌مسئولیتی اغلب نوعی خودخواهی و توجه به امیال فردی را با خود دارد و فرد بیشتر از هر کس و هر چیزی منافع فردی را در نظر می‌گیرد.

در این باره، ماتینگلی، ویلسون، کلارک و همکاران (۲۰۱۵) در پژوهشی نشان دادند که افراد دیندار به رابطه خارج از رابطه زناشویی تمایلی ندارند و دینداری آنها باعث متعهد ماندن آنها به رابطه با همسرشان می‌شود. براون و اوربوجوماستیار (۲۰۰۸) در تحقیقی نشان دادند که زمانی که زوج‌ها از لحاظ باورهای مذهبی با هم یکسان باشند، ثبات زناشویی بیشتری وجود دارد. عبدالی و همکاران (۱۳۹۶) نشان دادند که تعهد زناشویی، قوی‌ترین و پایدارترین عامل پیش‌بینی‌کننده کیفیت و ثبات رابطه زناشویی است. در تعهد زناشویی، عواملی گوناگونی دخیل‌اند که ازان‌میان، می‌توان به مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی اشاره کرد. سبحانی‌نژاد و نجفی (۱۳۹۳) نیز نشان داده‌اند مسئولیت‌پذیری در پیشرفت فرد و جامعه و نیز هدایت و سازندگی حیات سعادتمدانه آدمی نقش مهمی را ایفا می‌کند. البته، نباید از نقش اندیشه‌های مدرن، نگرش‌های جنسیتی، تأثیررسانه‌ها، باورهای مذهبی، فردیت‌سازی شدن خانواده‌ها و اعتماد خانوادگی، که همگی روی اندیشه فردگرایی زنان تحصیل کرده مؤثرند، غافل شد. به طوری‌که، امروزه، شاهد رشد زنانی با تحصیلات بالای دانشگاهی در جامعه هستیم که ویژگی‌هایی مانند سخت‌کوشی، منطقی، قابلیت اعتماد بالا، وظیفه‌شناسی، جدی بودن و رفتارهای مبتنی بر نظم و مقررات دارند. این زنان در حوزه اجتماع، بسیار موفق و عالی هستند و در حوزه خانواده و در ارتباط با همسرنیز کوتاهی نمی‌کنند. در جمع‌بندی نهایی، با توجه به یافته‌های این پژوهش می‌توان گفت که سبک زندگی تا حد زیادی تعیین‌کننده است و میزان تعهد زناشویی و مسئولیت‌پذیری زنان با تحصیلات دانشگاهی ارتباط بسیاری دارد. در جامعه‌کنونی، با زنان تحصیل کرده‌ای روبه‌رویم که در کنار ارتقای شخصیتی و فردی و پایگاه اجتماعی و در مواردی، با مسئولیت‌های مدیریتی، در تکالیف همسرانه نیز کوتاهی نمی‌کنند و همواره با اتکا به دستورهای الهی و پیروی از سبک زندگی اسلامی در ابعاد گوناگون، به حفظ حریم و استحکام خانواده می‌پردازنند. این یافته‌ها برخلاف برخی تبلیغات منفی در جامعه است که با اندک لغزشی، زندگی خانوادگی را به شکل منفی ارزیابی کنند.

از محدودیت‌های عمدۀ این پژوهش استفاده از یکی از زوجین و آن‌هم تنها زنان بود. محدودیت دیگر استفاده از زنان با تحصیلات دانشگاهی بود و به طور عام، از قشرهای گوناگون نمونه‌گیری نشد؛ بنابراین، در تعمیم نتایج به سطوح دیگر جامعه باید بیشتر احتیاط کرد.

منابع

۱. آزاد ارمکی، تقی. ۱۳۸۹. پایگاه خانوادگی، نسخه‌های دینداری و کیفیت ارزش‌های مذهبی در ایران. مجلهٔ پژوهش جوانان. فرهنگ و جامعه، بهار و تابستان ۱۳۸۹: ۲۴-۲۶.
۲. خالقی دهنوی، ف، و فیزد خواستی. ۱۳۹۳. پیش‌بینی‌کنندگی سبک زندگی براساس نگرش مذهبی و تعهد اخلاقی در افراد دارای تجربه طلاق و افراد بدون تجربه طلاق. روان‌شناسی و دین. ۲۷(۲).
۳. خواجه‌نوری، ب، و س. اس. ریاحی. ۱۳۹۳. رابطهٔ سبک زندگی و مسئولیت‌پذیری فردی و اجتماعی، جامعه‌پژوهشی فرهنگی، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی. ۴۵(۴).
۴. روحانی، ع، و د. معنوی پور. ۱۳۸۷. رابطهٔ عمل به باورهای دینی با شادکامی و رضایت زناشویی در دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مبارکه. نشریهٔ دانش و پژوهش در روان‌شناسی، ۳(۳۵ و ۳۶): ۸۹-۲۰۶.
۵. سبحانی‌نژاد، م، و ح. نجفی. ۱۳۹۳. تحلیل ابعاد شناسانهٔ مسئولیت‌پذیری در سبک زندگی اسلامی، دانشگاه شاهد. تهران: کارشناس ارشد.
۶. سعادتی شامیر، ابوطالب. ۱۳۸۶. بررسی ارتباط بین سبک‌های هویت و مسئولیت‌پذیری در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. پژوهشنامهٔ تربیتی بهار. ۱۵(۱۰).
۷. سعادتی شامیر، ابوطالب. ۱۳۸۳. بررسی ارتباط بین سبک‌های هویت با سلامت عمومی و مسئولیت‌پذیری در دانشجویان دانشگاه‌های تهران. پایان‌نامهٔ کارشناسی ارشد. تهران: دانشگاه تربیت معلم.
۸. شارف، ریچارد اس. ۱۳۸۴. نظریه‌های روان‌درمانی و مشاوره. ترجمهٔ مهرداد فیروزبخت. انتشارات فرهنگی رسا.
۹. شعاع‌کاظمی مهرانگیز، و طاهره سادات رضایی. ۱۳۹۷. بهداشت روانی خانواده. انتشارات آوای نور. تهران: چاپ چهارم.
۱۰. صاحبی، ع، و م. زالی‌زاده. ۱۳۹۴. تئوری انتخاب، رویکردی در جهت مسئولیت‌پذیری و تعهد اجتماعی. رویش روان‌شناسی. تابستان. ۱۱(۱۱).
۱۱. عبدالی، اکبر، زرحیمی، ن. کریمیان، و ب. بهمنی. ۱۳۹۶. رابطهٔ مسئولیت‌پذیری و خودکنترلی با تعهد زناشویی. مجلهٔ علوم پژوهشی مازندران. ۱۶(۵۴).
۱۲. عسکری، پ، م. عنایتی، و خ. روشن. ۱۳۹۰. رابطهٔ مسئولیت‌پذیری، ریسک‌پذیری و هیجان‌خواهی با تیپ D. اندیشه و رفتار. ۲۰(۵).
۱۳. فاضل قانع، حمید. ۱۳۹۱. سبک زندگی دینی و نقش آن در کار و فعالیت جوانان. فصلنامهٔ جوان و رسانه. ۳۶-۶۳(۶).
۱۴. فضل‌اللهی، زهرا. ۱۳۹۷. رابطهٔ بین خودکنترلی و تعهد زناشویی در زنان استفاده‌کننده از مشاوره پیش از ازدواج و عادی شهر تهران. پایان‌نامهٔ کارشناسی ارشد مطالعات زنان. دانشگاه الزهرا علیله.
۱۵. قربانی، نادیه. ۱۳۹۶. رابطهٔ بین سبک زندگی و سلامت روان در اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های تهران. پایان‌نامهٔ کارشناسی ارشد مطالعات زنان دانشگاه الزهرا علیله.
۱۶. کاویانی، محمد. ۱۳۹۱. سبک زندگی اسلامی و ابزار سنجش آن. قم. پژوهشگاه حوزهٔ دانشگاه. چاپ اول.
۱۷. مهدوی کنی، محمدسعید. ۱۳۸۷. دین و سبک زندگی. تهران: دانشگاه امام صادق علیله. چاپ دوم.

18. Brown, E. , Orbuch, T. L. , & Bauermeister, J. A. 2008. Religiosity and marital stability among black American and white American couples*. *Family Relations*,57(2), 186-197.
19. Goodman, M. A. , & Dolahite, D. C. 2006. How religious Couples perceive the influence of God in their marriage. *Rev Relig Res*, 48(2): 141 – 155.
20. Harmon D,KH. 2005. Black, men and marriage:The impact of spirituality, religiosity and marital commitment on marital satisfaction. [dissertation]. University of Alabama.
21. Mergler A. (b),Spencer F. M. and Patton W. A. 2007. 'Relationships Between personal responsibility, Emotional Intelligence and self esteem in Adolescents and young Adults', *The Australian Educational and Developmental Psychologist*, Vol. 24,NO. 1,P:5-18.
22. Lambert, N. M. , & Dollahite, D. C. 2008. The Threefold Cord Marital Commitment in Religious Couples. *Journal of Family Issues*,29(5), 592-614.
23. Mattingly BA, Wilson K, Clark EM, Bequette AW, & Weidler DJ. 2010, Foggy Faithfulness: Relationship quality, religiosity, and the perceptions of dating infidelity scale in an adult sample, *J Fam Issues*, 31(11),1465–80.
24. Mosko, J. 2009. commitment and attachment dimensions. In partial fulfillment of the requirement for the degree of Doctor of philosophy: Purdue University.
25. March,A. F. 2011. Theocrats Living under Secular Law: An External Engagement with Islamic L Shoaa kazemi ,mehrangiz. khosravi,Zahra. mirzaei,zahra 2018. The effect of education of Sternberg's components of love on intimacy of couples. *iranian journal of sociology*. v1. n9. p24.
26. egal Theory. *Jounal of Political Philosophy*,19(1),28-51.
27. Shri k. Mishra. 2016. Spirituality and Religiosity and its role in health and diseases,*journal of religion and health*,pp 1-20.
28. Theda rose. 2016. Organized Religious Involvement and Mental Health Among Caribbean Black Adolescents, *Child and Adolescent Social Work Journal* , pp 1–11, doi:10. 1007/s10560-016-0452-6.
29. Zeyneb Gungormus,Derya Tanrıverdi,Tugba Gundogan 2015. The effect of religious belief on the mental health status and suicide probability of women exposed to violence,*journal of religion and health*,volume 54, issue 5, 1573-1583.